

MIKROREGION BZENECKO

DOBROVOLNÝ SVAZEK OBCÍ

6 obcí | 77,08 km² | 9,6 tisíc obyvatel

www.bzenecko.cz

Při poznávání malebného regionu Slovácka se neváhejte seznámit také s obcemi Bzenecko. Následující krátká představení jednotlivých obcí Vám napoví, kdy za námi na Bzenecko zavítat a co by Vám nemělo uniknout.

Rozlohou je sice Bzenecko malé, ale určitě má co nabídnout, vždyť tradice jsou zde stále živé. Zejména pravidelné pořádání hodů dává vyniknout pestrosti slováckých krojů a písní. Nelze opomenout ani dlouhou tradici vinařství, jak dokazují i symboly hroznů a vinařských nožů ve znacích obcí a také propojení obcí Bzeneckou vinařskou stezkou.

Vítejte na Bzenecku!

BZENEČ ▶ Přirozeným centrem mikroregionu je město Bzenec, které je na severu lemováno vinicemi a na jihu obklopeno rozsáhlými lesy. S městem je neodmyslitelně spojena několikasetletá **tradice vinařství**, kterou místní vinaři nadále úspěšně rozvíjejí. Není tedy divu, že s vínem jsou spojeny i tradiční bzenecké akce. Skleničku vína si vychutnáte na Májové výstavě vín, na květnovém dnu otevřených sklepů, společně s krojovanými na zářijovém vinobraní nebo v listopadu, kdy městem táhnou vojska tří císařů u příležitosti Svatomartinských slavností. Máte-li rádi výhledy do krajiny, určitě si vyšlápněte na kopec zvaný Starý hrad. Jeho vrchol zdobí **kaple sv. Floriána a Šebestiána**. Kaple z roku 1703, která byla zničena na konci druhé světové války, byla navrátna do své původní krásy po dlouhých 72 letech. Zámecký park ukrývá další z pokladů města – téměř 1000 let starou **bzeneckou lípu**. Vůně lipového květu dala vzniknout názvu pověstného vína Bzenecká lipka. K přírodním zajímavostem patří bezesporu také přírodní památka **Váté písky** nebo meandry řeky Moravy.

Hlavní dominantou náměstí Svobody je **Mariánský sloup**. Říká se, že v roce 1953 dal zpupný funkcionář národního výboru do ruky Panny Marie metlu se slovy: „Ať tu nestojíš zbytečně, uklid' aspoň náměstí.“ V následujících dnech byly prudké deště, které zničily úrodu a náměstí zaplavily tunami bláta, přičítány tomuto rouhačskému činu.

DOMANÍN ▶ V srdci obce se nachází barokní **Panský dvůr**. Původně hospodářská budova Velehradského kláštera byla několikrát ve vlastnictví šlechty a dnes zde sídlí obecní úřad. Další dominantou obce je **kostel sv. Václava**. Obec se může pochlubit řadou **drobných sakrálních památek**, z nichž některé navíc doplňují místa pasivního odpočinku s pěknými vyhlídkami na Domanín a jeho okolí. Takové místo se nachází také v prostorách bývalého hřbitova, kde zbylo jen několik náhrobků a kříž, a který se postupně mění na lesopark. V září se zde konají **Svatováclavské hody s právem**. Živo je v Domaníně během celého roku - v únoru při fašaňkovém průvodu masek, při velikonocním koštu vína, při stavění máje, při červnovém kosení luk za zpěvu koseckých písní i v závěru roku, kdy se místní setkávají na vánočním jarmarku.

Název obce není pro mnohé úplnou neznámou díky operní pěvkyni **Libuši Domanínské**, rozené Klobáskové, vdané Vyčichlové. Ta se stala v r. 1955 sólistkou pražského Národního divadla a často hostovala na řadě zahraničních operních scén. A proč si vzala za své jméno obce, ze které pocházeli její rodiče a kde strávila část dětství? „Jen jednou jsem zpívala koncert jako Klobásková-Vyčichlová. Maminka s mým mužem seděli v hledišti a za nimi se ozvalo: 'Kdyby aspoň moravská klobása, ale vyčichlá...'. A to rozhodlo.“ uvedla Domanínská s úsměvem.

MORAVSKÝ PÍSEK ►

Název obce i její znak napovídá o zdejší přírodní rozmanitosti. Žlutá a modrá barva symbolizují umístění na výběžku písčné duny přecházející do říční nivy řeky Moravy a napovídají o příznivých podmínkách pro život lidí na rozhraní těchto dvou ekosystémů. Symbol ryby je připomínkou důležitosti **rybníků** a chovu ryb. Mokřadní biotop **Vypálenky** ve směru na Veselí je přírodní památkou s výskytem evropsky významných druhů kuňky obecné a čolka dunajského. A konečně zcela jiný přínos vody představuje místní **koupaliště**, které je spolu s turistickou ubytovnou součástí fotbalového stadionu. Novogotický **kostel sv. Anny** zaujme 33 m vysokou štíhlou věží. Okolí kostela zdobí pomník se sochou sv. Václava, sousoší znázorňující modlíciho se Ježíše v Getsemanské zahradě, kdy ho posiluje anděl, socha Panny Marie a památkově chráněná **socha Sv. Jana Nepomuckého** z r. 1746, která je vůbec nejstarší památkou obce. Bohatství slováckých tradic, krojů a písní Vám Písecká chasa s radostí předvede na říjnových hodech s právem.

Raritou obce byl rybník „Kačeník“. Ten měl čtyři ramena, která se postupně úžila a nad kterými byly nainstalovány sítěné chodby. Kachny nalákané do této pasti vylétaly úzkým otvorem na konci ramene a byly snadným terčem. Toto důmyslné zařízení na lov kachen z 18. století sloužilo rodu Chorinských a hraběcím hostům téměř 250 let.

SYROVÍN ►

Ozdobou nejmenší obce mikroregionu je barokní **kostel Obrácení sv. Pavla**, který se tyčí nad vsí ve výšce 266 m.n.m. V katastru obce se nachází několik drobných sakrálních památek, ať už jsou to kříže, sochy světců nebo barokní kaplička Bolesné Panny Marie umístěná na kraji obce směrem od Těmic. A pokud se vydáte ze Syrovína směrem na Medlovice, narazíte na malebnou kamennou kapličku Panny Marie Lurdské. Při poznávání Syrovína by Vám neměl uniknout zrestaurovaný **hasičí vůz z roku 1899**, který se nachází ve skleněné vitrině naproti Obecnímu úřadu. Od roku 2012 místní rodinný pivovar vyrábí nefiltrované pivo pod názvem **Syrovar** a ochutnat jej můžete třeba na pivních slavnostech. Všem běžeckým nadšencům je pak určen **Syrovínský běh**, který se koná v září a nabízí závod až k Buchlovským horám krásnou přírodou plnou krajinných výhledů. **Císařské hody** připadají na třetí sobotu v říjnu, kdy se koná krojovaný průvod obcí a v neděli následuje hodová mše svatá.

Babí hora – z vysokého svahu od Újezdce vystupuje skalisko, ke kterému se není radno v noci vydávat. Skalisko patří čertům, kteří se po něm v noci vozí, až po nich na skalisku zůstala půlkulatá rýha a otisk kopyta, aby nebylo pochyb, komu skála patří. Kdo čerty při jejich rejdění vyruší, zůstane v Babí hoře zakletý.

TĚMICE ►

Náves obce zdobí **kaple**, ve které se u příležitosti listopadových hodů koná mše svatá. Hody jsou jednou z mnoha akcí, které se v obci konají. Za všechny uvedme alespoň únorový fašank nebo březnový košť vín. Místním rozhodně nechybí sportovní nadšení. Fandí se domácím fotbalistům i boxerům, příznivci tenisu využívají kurty ve zdejší hale a v letních horkých dnech můžeme milovníkům koupání doporučit návštěvu **koupaliště**. To je dějištěm plavecké části Těmického triatlону. Běhy **rybníka**, který leží za obcí ve směru na Syrovín, jsou ideálním místem pro rybáře a také oblíbeným vycházkovým místem. V blízkosti rybníka zaujme zchátralý **mlýn**, který přestal sloužit původním účelům roku 1948. Byl největším z pěti mlýnů, které vznikly v údolí říčky Syrovínky. Traduje se, že kdo přečká na mlýně noc, bude bohatý. Připomínkou časů minulých je také vysoký komín zaniklé cihelny stojící ve směru na Bzenec. Těmice jsou rodištěm předního českého sinologa a tibetologa **Josefa Kolmaše**.

Temnice – starší označení obce nabízí teorii, že zde kdysi stála věznice (temnice) od které byl název obce odvozen. Jiní tvrdí, že obec vděčí svému pojmenování temnotě, která byla v minulosti pro údolní obec obklopenou kopci, kde se kdysi rozkládaly černé lesy, charakteristická. Jako nepravděpodobnější se jeví tvrzení o pojmenování podle feudála Jana z Témů.

ŽERAVICE ►

Na přelomu 15. a 16. stol. byly Žeravice významným střediskem Jednoty bratrské. Roku 1616 zde byl na kněze vysvěcen **Jan Amos Komenský**. Jeho působení v obci připomíná památník v místě bývalého česko-bratrského kostela. Podzemní lochy (chodby), v nichž se bratři ukrývali v době největšího pronásledování, prý umožňovaly dostat se až k Buchlovu. Jednoduché **žeravské kroje**, které jsou tak odlišné od typicky barvou hýřících slováckých krojů, byly ovlivněny přísností a životními názory bratří. K pamětihodnostem obce patří barokní **kostel Stětí sv. Jana Křtitele**, hřbitovní kaple sv. Barbory nebo kaplička ve směru na Bzenec, kde se nabízí netradiční pohled na obec z houpačky „**Andělka**“. Do Žeravic se vydejte např. na konci srpna, kdy se konají tradiční **hody s věncem a káčery**, v únoru můžete přijet na výstavu vín, nebo se nechejte spolu s dětmi okouzlit na červnovém pohádkovém lese.

*Nad Žeravicemi stojí vedle lip kaplička, v jejímž okolí se prý po bitvě u Slavkova odehrála prudká bitva mezi francouzskými vojáky a ustupujícím ruským a rakouským vojskem. Dva francouzští vojáci - **houslista a tambor** - byli za pokus přeběhnout na ruskou stranu krutě potrestáni. Houslista byl zastřelen, tamborovi šavlí uťali hlavu a vhodili ji do močálu. Těmto místům se lidé začali vyhýbat, protože od močálu se v noci daleko široko rozléhalo bubnování a od kaple bylo slyšet tesklivé melodie houslí.*